

REPUBLIKA
SLOVENIJA
VRHOVNO
SODIŠČE

VSRS Sklep II Ips 29/2024

Sodišče: Vrhovno sodišče

Oddelek: Civilni oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSRS:2024:II.IPS.29.2024

Evidenčna številka: VS00079320

Datum odločbe: 04.09.2024

Opravična številka II.stopnje: VSL Sodba I Cp 41/2023

Senat: dr. Mateja Končina Peternel (preds.), Tomaž Pavčnik (poroč.), mag. Nina Betetto, mag. Matej Čujovič, Vladimir Horvat

Področje: CIVILNO PROCESNO PRAVO - DEDNO PRAVO

Institut: oporočno dedovanje - ugoditev reviziji - razveljavitev sodbe sodišča druge stopnje - dedna pravica - odgovor na pritožbene navedbe - kršitev pravice do izjave - absolutna bistvena kršitev določb pravnega postopka - uničenje oporoke - preklic oporoke - oporočiteljeva volja - oporočna sposobnost - ocena verodostojnosti priče - dejansko stanje - dokazna ocena - meje preizkusa v pritožbenem postopku - volja zapustnika

Zveza: ZPP člen 5, 165, 339/2, 339/2-8, 350, 379

Jedro

Z vidika dopuščene revizijskega vprašanja je bistveno le to da je pritožbeno sodišče tožnici odreklo možnost, da navedbe, ki so odločilnega pomena, presodi sodišče druge stopnje oz. v delu, kjer jih je spregledalo sodišče prve stopnje, sploh katerokoli sodišče. S tem je zagrešilo absolutno bistveno kršitev določb pravnega postopka, ker je tožnici odvzelo pravico do izjave (kršitev iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP).

Izrek

I. Reviziji se ugodi, sodba sodišča druge stopnje se razveljavi ter se zadeva vrne temu sodišču v novo odločanje.

II. Odločitev o revizijskih stroških se pridrži za končno odločbo.

Obrazložitev

Srž zadeve

1. Osrednje vprašanje te pravde je dejansko vprašanje, ali je oporoko z dne 27. 10. 1997 uničil zapustnik ali ne.

Dosedanji potek postopka in razmerje do druge pravde

2. Tožnica je 7. 2. 2020 vložila tožbo zoper šest zakonitih dedičev pokojnega A. A., umrlega 4. 7. 2002, in zoper sedmo toženo oporočno dedinjo B. A.. Tožnica zahteva, naj se ugotovi, da je pokojni napravil lastnoročno oporoko z dne 27. 10. 1997, s katero jo je določil za dedinjo vsega svojega premoženja, izvornik pa je bil po naključju ali z dejanjem koga drugega uničen, izgubljen, skrit ali založen, bodisi po oporočiteljevi smrti ali pred njegovo smrtjo, toda brez njegove vednosti, zato ima oporoka z dne 27. 10. 1997 učinek veljavne oporoke.

3. Uvodoma se je ukvarjalo z ugovorom tožencev, da gre za že pravnomočno razsojeno stvar (*res iudicata*). V času odločanja pred sodiščem prve stopnje je bilo s sodbo Višjega sodišča v Ljubljani I Cp 1793/2017 z dne 5. 2. 2018, v zvezi s sodbo Okrožnega sodišča v Ljubljani I P 2271/2016 z dne 13. 4. 2017 namreč pravnomočno razsojeno, da oporoka pokojnega A. A. z dne 1. 9. 1999 "ne obstoji in je nična". Ugovor *res iudicata* je sodišče prve stopnje obrazloženo zavrnilo.

4. Še preden je Višje sodišče v Ljubljani v tu obravnavani zadevi I Cp 41/2023 z dne 17. 3. 2023 izdalo sodbo, je s sklepom I Cp 1981/2022 z dne 7. 3. 2023 ugodilo predlogu za obnovo citiranega postopka, ki ga je vložila tožnica. Predlogu je ugodilo, ker bi lahko bila na podlagi novo predloženih dokazov (notarskega zapisnika izjave prič SV ..., vloge in podatkov o pristopu v zapustnikov sef) za tožnico (tamkaj toženko) izdana ugodnejša odločba.

5. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da je izvornik oporoke zapustnik uničil vpricho sedme toženke. Nosilni dokaz, na katerega je oprta ta, odločilna dejanska ugotovitev, je bil dokaz z zaslišanjem sedme toženke.

6. Dokazna ocena se opira še na kontrolne dokaze. Zlasti pomembni sta dve pisni izjavi zapustnikovega prijatelja C. C., ki naj bi pojasnjevali zapustnikovo odločitev, zakaj naj bi oporočno razpolaganje v prid tožnice demonstrativno razveljavil z uničenjem listine.

7. Sodišče druge stopnje je pritožbo tožnice zavrnilo in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje.

Dopustitev revizije

8. Tožnica je predlagala dopustitev revizije zoper sodbo pritožbenega sodišča, Vrhovno sodišče je s sklepom II DoR 201/2023 z dne 5. 7. 2023 predlogu ugodilo in dovolilo revizijo glede vprašanja, ali je sodišče druge stopnje zagrešilo procesno kršitev iz 8. točke drugega odstavka 339. člena Zakona o pravdnem postopku s tem, ko ni odgovorilo na tožnične pritožbene navedbe.

Povzetek revizijskih navedb

9. Tožnica v reviziji sodišču druge stopnje očita, da se ni opredelilo do sledečih navedb iz njene pritožbe:

- Sodišče prve stopnje je bilo na naroku 22. 12. 2021 pomanjkljivo seznanjeno s predmetom spora in

procesnim gradivom, obenem pa je izpovedbo tožnice označilo za neprepričljivo, s tem pa je bila tožnici kršena pravica do izjave;

- V zvezi s spornim listkom zapustnika, ki je bil delno tipkan in delno v rokopisu, katerega pristnost je tožnica hotela preveriti s sicer zavrženim dokaznim predlogom za postavitev izvedenca ustrezne stroke, je sodišče druge stopnje zgolj navedlo, da je ta listek sodišče prve stopnje samo obrobno omenilo, čeprav je sodišče prve stopnje ta listek štelo za pristnega in uporabilo kot dokaz;

- Sedma toženka je prijavila terjatev v zapuščinskem postopku skupaj s prilogo z dne 12. 3. 2003, s tem pa je tožnica želela dokazati neresničnost njene izpovedbe in neujemanje njene izpovedbe z navedeno listino. Soočenje izpovedbe sedme toženke in teh dokazov bi privedlo do zaključka, da zapustnik ni sam uničil oporoke, tega pa sodišče prve stopnje ni naredilo, sodišče druge stopnje pa na pritožbene navedbe, razen pavšalno, ni odgovorilo;

- Sedma toženka je izpovedala, da je zapustnik pred njenimi očmi raztrgal oporoko, ki je bila listina "modra na obeh straneh", kar pa ne drži, sporna oporoka je bila le na eni strani, do tega pa se sodišče prve stopnje ni opredelilo;

- Sodišče prve stopnje ni ocenilo dokazov o vstopih v sef, izpovedbe sedme toženke, njenega sestavka z dne 12. 3. 2003 in notarskega zapisa SV ..., pač pa je upoštevalo samo njeno izpovedbo. Sodišče druge stopnje je samo nekritično pritrdilo stališču sodišča prve stopnje, ni pa obrazloženo zavrnilo pritožbenih navedb tožnice. Do navedenega notarskega zapisnika, ki je nastal dan pred smrtjo zapustnika in pojasnjuje vse vstope v sef, izpovedba sedme toženke pa se tako izkaže za neresnično, se sploh ni opredelilo.

Povzetek navedb tožencev v odgovoru na revizijo

10. Revizija je bila tožencem vročena v odgovor, odgovor na revizijo so tako vložili začasni zastopnik šeste toženke in prva toženka po pooblaščenju. Iz odgovora slednje v bistvenem izhaja očitok, da je revizija pavšalna in da ni jasno, glede katerih pritožbenih navedb tožnice se sodišče druge stopnje ni opredelilo. Glede očitkov sodišču prve stopnje, da ni bilo seznanjeno z navedbami tožnice, poudarja, da je sodišče pravilno povzelo bistvene navedbe tožnice in njen zahtevek, če pa ji zastavljena vprašanja niso bila vseč, to še ne pomeni, da so očitki sodišču na mestu. Izpostavlja, da je sodišče druge stopnje v točki 9 obrazložitve navedlo, da tudi če bi se izkazalo, da zapisa z dne 12. 6. 2002 ni naredil zapustnik, temveč je bil ponarejen, to ne omaja drugih dokazov. Notarski zapisnik SV ... z dne 3. 7. 2002 izkazuje le, da sta v sef v juniju 2002 dvakrat pristopili B. B. in sedma toženka, vendar ne izključuje, da bi v sef 7. 6. 2002 ali 11. 6. 2002 pristopil tudi zapustnik v spremstvu sedme toženke. V obrazložitvi sodišča prve stopnje v 49. točki in sodišča druge stopnje v 11. točki je jasno navedeno, da notarski zapis SV ... ne potrjuje, da sedma toženka ni govorila resnice glede vstopov v sef. Glede vstopov v sef se je sodišče druge stopnje v točki 48. obrazložitve v celoti strinjalo z obrazložitvijo prvostopenjskega sodišča in se nanjo sklicevalo, zato ni potrebno, da bi se posebej opredeljevalo do navedb tožnice, do katerih se je opredelilo že prvostopenjsko sodišče. V zvezi s pismom C. C., ki naj bi ga po navedbah tožnice slednji pisal po nareku sorodnika prve toženke, se je opredelilo sodišče prve stopnje v točkah 35 in 36 obrazložitve, tem zaključkom pa je pritrdilo pritožbeno sodišče v 10. točki obrazložitve. Sklepno poudarja, da tožnica v pritožbi ni uveljavljala nobenih novih argumentov, ki ne bi bili že predmet prvostopenjskega postopka, tudi nasploh pa je standard obrazloženosti drugostopenjskih odločb, še posebej kadar instančno sodišče pritrdi pravnemu naziranju sodišča prve stopnje, praviloma nižji. Nasprotuje tudi zahtevku tožnice, da se toženi stranki naložijo v plačilo stroški postopka.

11. Šesta toženka po začasnem zastopniku v odgovoru na revizijo uvodoma podrobno vztraja pri stališču, da gre za *res iudicata* in da bi moralo prvostopenjsko sodišče tožbo bodisi zavreči ali pa zavrni. Sklicuje se še na odločbo Ustavnega sodišča Up-95/16 in poudarja, da je tudi v primeru dopustitve tožbe sodišče vezano na (materialno)pravno stališče iz prejšnjega pravnomočno zaključenega sojenja, in sicer, da gre pri oporoki iz leta 1999 zgolj za potrditev razpolaganja s premoženjem z oporoko iz leta 1997, torej njen dodatek. Ugoditev tožničnemu zahtevku v obravnavanem postopku bi nedopustno posegla v pravnomočno odločitev iz drugega pravnega postopka. V nadaljevanju šesta toženka trdi, da je tožnica prekoračila obseg dopuščene revizije. Meni, da bi tožnica lahko kršitev iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP utemeljila zgolj z navajanjem tistih razlogov, s katerimi je utemeljila dopustitev vprašanja pod točko 9 predloga za dopustitev revizije. V nasprotju s tem pa se je tožnica v 14. do 17. točki in 21. točki revizije sklicevala na še dodatne pritožbene navedbe, do katerih se naj sodišče druge stopnje ne bi opredelilo. V nadaljevanju zato šesta toženka odgovarja le na očitke, ki jih je tožnica navajala v zvezi z 9. točko predloga za dopustitev revizije. Izpostavlja, da v 16. - 18. točki pritožbe tožnica ostaja le na ravni povzemanja in v 17. točki pavšalno navržje, da je neskladje med izpovedbo sedme toženke in listinskimi dokazi (s podatki o vstopu v sef, z notarskim zapisnikom št. SV ... in z vlogo sedme toženke z dne 12. 3. 2002) tolikšno, da ga ni mogoče spregledati. Šesta toženka meni, da bi sodišče druge stopnje bilo dolžno bolj podrobno odgovoriti na te navedbe le, če bi očitano neskladje tožnica pojasnila. Vztraja, da je bilo sklicevanje sodišča druge stopnje na podrobno obrazložitev prvostopenjskega sodišča zadostno in da tožnica zgolj nasprotuje njegovi dokazni oceni. V zaključku poudarja, da je sodišče druge stopnje v zvezi z obravnavo njenega odgovora na pritožbo zagrešilo enako kršitev, kot jo sedaj tožnica uveljavlja z revizijo. Od tožnice zahteva povrnitev stroškov revizijskega postopka.

Glede vprašanja pravnomočno razsojene stvari oz. visečnosti pravde

12. Prva toženka v odgovoru na revizijo vztraja, da je bilo o vprašanju uničenja oporoke že pravnomočno razsojeno v pravnem postopku z opr. št. I P 2271/2016.

13. Za procesno ravnanje Vrhovnega sodišča v tem revizijskem postopku je odločilno, da je bil vzporedni pravni postopek s sklepom Višjega sodišča v Ljubljani I Cp 1981/2022 z dne 7. 3. 2023 obnovljen, sodbi prvostopenjskega in drugostopenjskega sodišča v zadevi pa v celoti razveljavljeni. V fazi izrednih pravnih sredstev ni več mogoče uveljavljati kršitev pravil o litispendenci, saj s pravnomočnostjo litispendenca preneha. Splošno veljavno načelo *res iudicata* zajema pravilo o prepovedi ponovnega odločanja o isti stvari (*ne bis in idem*), zato je od tega trenutka dalje treba zavreči tožbo, o kateri še ni pravnomočno odločeno, pa čeprav gre za pravdo, ki se je začela prej.¹ V obravnavanem procesnem položaju bi bilo torej morebitno vprašanje *res iudicata* po navedeni obnovi mogoče načeti le v drugem, t.j. obnovljenem pravnem postopku, saj je bil od izdaje sodbe I Cp 41/2023 z dne 17. 3. 2023 edini pravnomočno zaključeni postopek ta, ki ga v postopku z izrednimi pravnimi sredstvi sedaj obravnava Vrhovno sodišče. V luči razveljavitvenega sklepa bosta oba pravdna postopka šele zdaj znova v fazi, ko se lahko odpre vprašanje morebitne visečnosti pravde. Revizijsko sodišče zato ni v procesnem položaju, v katerem bi lahko presojalo, ali se v navedenih pravnih postopkih ob tako postavljenih zahtevkih v resnici obravnava isto pravno razmerje². To nalogo bo v ponovljenem postopku morale opraviti sodišče druge stopnje.

O utemeljenosti revizije

Splošno o procesnem bremenu pritožnika in temu ustrežajoči obveznosti pritožbenega sodišča

14. Dopuščeno revizijsko vprašanje zadeva procesno ravnanje pritožbenega sodišča. Bolj določno: ali je to

sodišče na procesno korekten način obravnavalo pritožbene razloge, ki jih je v pritožbi uveljavljala tožnica.

15. Pravica stranke, da se v postopku izjavi (5. člen ZPP), se na drugi strani zrcali v dolžnosti sodišča, da se z navedbami stranke seznaniti ter da se do njih, če so dopustne, za odločitev relevantne ter niso očitno neutemeljene, v obrazložitvi svoje odločbe tudi opredeli. Kadar sodišče tega ne stori, stranko s tem prikrajša za možnost izjavljanja v postopku. Gre za bistveno kršitev določb pravnega postopka iz 8. točke drugega odstavka 339. člena.

16. V skladu z drugim odstavkom 350. člena ZPP sodišče druge stopnje preizkusi sodbo sodišča prve stopnje v mejah razlogov, ki so navedeni v pritožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb pravnega postopka iz 1., 2., 3., 6., 7., 11. točke, razen glede obstoja in pravilnosti pooblastila za postopek pred sodiščem prve stopnje, ter 12. in 14. točke drugega odstavka 339. člena tega zakona in na pravilno uporabo materialnega prava. ZPP nadalje v prvem odstavku 360. člena določa, da mora sodišče druge stopnje v obrazložitvi sodbe oziroma sklepa presoditi navedbe pritožbe, ki so *odločilnega pomena*, in navesti razloge, ki jih je upoštevalo po uradni dolžnosti.

17. Vrhovno sodišče uvodoma ugotavlja, da je tožnica v pritožbi sodišču prve stopnje sicer očitala absolutno bistveno kršitev določb pravnega postopka iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP in 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP, vendar je skozi prizmo navedenih očitkov v resnici uveljavljala zlasti pritožbeni razlog zmotne oz. nepopolne ugotovitve dejanskega stanja.

18. Obseg obravnave pritožbenih razlogov, na katere sodišče ne pazi po uradni dolžnosti, je premosorazmeren izzivu, ki ga zastavi pritožnik. Njegova naloga je, da procesne očitke zastavi konkretizirano. To pomeni, da mora opisati procesno dejstvo, iz katerega je mogoče izpeljati procesnopравни sklep o obstoju procesne kršitve. Tej zahtevi ni zadoščeno, če stranka zgolj prepíše ali parafrazira zakonsko določbo procesnega zakona, ki naj bi bila prekršena, ali če zgolj pavšalno navede, da je bila prikrajšana v tej ali oni prvini postopka. Stranka mora povsem določno postaviti očitek, ki vsebuje opis procesnega ravnanja sodišča. Se pravi: kaj se je/ni zgodilo in kdaj (na katerem naroku, v kateri vlogi, v zvezi s katerim procesnim dejanjem) se je zgodilo. Obenem mora tudi izkazati, zakaj te kršitve brez svoje krivde ni mogle navesti že prej (286b. člen ZPP)³. Zahteva konkretiziranega uveljavljanja pritožbenega razloga je po naravi stvari še ostrejša, ko pritožnik napada dokazno oceno sodišča prve stopnje. Grubiša⁴ posebej poudarja, da je dejansko stanje napačno ugotovljeno le tedaj, ko je napačno ugotovljeno kakšno odločilno dejstvo, ne pa tudi tedaj, ko sta napačno ugotovljena kakšno kontrolno dejstvo ali indic. Predmet pritožbenega napada je torej (ne)pravilnost ugotovitve odločilnega dejstva. Sredstvo napada pa je nujno širše/mora biti širše.

19. Pritožnikova naloga je, da pri pritožbenem sodišču vzbudi dvom v prepričljivost dokazne ocene. Pritožnik mora najprej jasno povedati, katero dejstvo je napačno ugotovljeno. Nato sledi vsebinsko bistvo pritožbenega napada: argumentirana kritika dokazne ocene. To je tisto, kar mora vsebovati pritožbeni razlog zmotne ugotovitve dejanskega stanja, da bo sploh lahko predmet obravnave.

20. Bolj ko bo kritika dokazne ocene argumentirana, podrobnejši odgovor bo terjala od pritožbenega sodišča. Če pritožbeno sodišče argumentiranega odgovora ne bo zmoгло dati, mu pač ne bo preostalo drugega, kakor da razpiše pritožbeno obravnavo. Vse navedeno velja v razumnih mejah. Pretirano drobnjekarstvo, ki življenjski primer členi do absurda, spodjeda normalen tek postopka ter nasprotuje pravici do sojenja v razumnem roku (23. člen Ustave).

O konkretnih vrzelih v odzivu pritožbenega sodišča na uveljavljane pritožbene razloge

21. Sodišče prve stopnje je zavrnilo zahtevek tožnice, sodišče druge stopnje pa je to odločitev potrdilo, ker je štelo za dokazano, da je zapustnik v spremstvu sedme toženke v začetku junija leta 2002 vzel izvornik oporoke iz sefa (kar je zgolj obstransko in hkrati kontrolno dejstvo) in ga nato vpričo slednje v domačem stanovanju raztrgal in odvrigel v straniščno školjko (kar je - v glagolskem delu - odločilno dejstvo). Sedma toženka je torej bila ključna priča, sodišči pa sta njeno izpovedbo ocenili za verodostojno.

22. Tožnica je s pritožbenimi navedbami želela doseči, da bi sodišče druge stopnje preizkusilo sodbo sodišča prve stopnje upošteva je listine in navedbe, za katere je trdila, da jih je prvostopenjsko sodišče spregledalo. Hkrati je vztrajala, da se pritožbeno sodišče opredeli do zavrnitve dokaznih predlogov.

23. Po presoji Vrhovnega sodišča sta dve pritožbeni navedbi, na kateri ni bilo odgovorjeno, glede na svojo naravo terjali (vsaj kratek, celosten) odgovor pritožbenega sodišča v okviru razreševanja pritožbenega razloga zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja.

24. Neodgovorjen je tako ostal pritožbeni očitek tožnice, da je bil dokazni predlog za zaslišanje tožničinega moža zavrnjen brez navedbe razumnih razlogov. Tožničin mož naj bi izpovedal o tem, kaj mu je govoril gospod C.C., pisec pisem, s katerimi je sodišče učvrstilo dokazno oceno.

25. Osrednji procesni zdrs pa predstavlja molk pritožbenega sodišča glede pritožbenih navedb, s katerimi je pritožnica napadala dokazno analizo izpovedbe sedme toženke. Pritožnica se je sklicevala na listino A9 (prijava terjatve do zapuščine v postopku I D 178/2022) oz. pripeti sestavek k tej listini. Gre za listino z naslovom "*Skrbništvo nad g. A. A.*". V tem tri strani dolgim besedilu z dne 12. 3. 2003 sedma toženka namreč podrobno opisuje skrbništvo nad zapustnikom, ki zajema datumski in mestoma tudi po urah zapisan potek njegovega življenja v zadnjih tednih pred smrtjo, torej tudi v času obiskovanja sefa ter uničenja oporoke. Tožnica v reviziji vztraja, da je v pritožbi opozarjala na neskladje med izpovedbo sedme toženke in vsebino sestavka, pri čemer poudarja razlike v datumih vstopa v sef, osebah, ki so sef obiskovale in izpostavlja, da zapustniku zdravstveno stanje ni dopuščalo, da bi premagal 30 stopnic, kolikor jih je vodilo do sefa, pa na njene navedbe pritožbeno sodišče ni odgovorilo.

26. Očitek je po procesni dejanski plati točen. Hkrati gre za procesno gradivo, ki ga iz dokazne ocene ni dopustno molče izključiti ter, slednjič, šlo je za sredstvo, s katerim je pritožnica posredno napadala dokazno oceno glede odločilnega dejstva.

27. Za sklep o tem, ali je bilo dejansko stanje (ne)pravilno ugotovljeno, Vrhovno sodišče v revizijskem postopku ni pooblaščen. Z vidika dopuščene revizijskega vprašanja je bistveno le to, da je pritožbeno sodišče tožnici odreklo možnost, da navedbe, ki so odločilnega pomena, presodi sodišče druge stopnje oz. v delu, kjer jih je spregledalo sodišče prve stopnje, sploh katerokoli sodišče. S tem je zagrešilo absolutno bistveno kršitev določb pravnega postopka, ker je tožnici odvzelo pravico do izjave (kršitev iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP).

Odločitev revizijskega sodišča

28. Revizijsko sodišče je reviziji ugodilo in sodbo pritožbenega sodišča v skladu s prvim odstavkom 379. člena ZPP razveljavilo. Odločitev o stroških je pridržana na podlagi pooblastila iz tretjega odstavka 165. člena ZPP.

Napotki za nadaljnje delo drugostopenjskega sodišča

29. Sodišče druge stopnje bo v ponovljenem postopku moralo odgovoriti na pritožbene navedbe tožnice v zvezi z zatrjevanim neujemanjem tožničine izpovedbe in ostalih dokazov v tej zadevi z listino z imenom "Skrbništvo nad g. A. A.", ki se v spisu nahaja na list. št. A9. Moralo se bo opredeliti še do pritožbenih navedb v zvezi z zavrnitvijo dokaznega predloga za zaslišanje tožničinega moža, ki naj bi lahko izpovedal o srečanju z C. C.. Po uradni dolžnosti bo tudi moralo paziti ali ne gre v konkretnem pravnem postopku morebiti za obravnavo istega pravnega razmerja, ki je že predmet druge pravde.

30. Odločitev o revizijskih stroških se pridrži za končno odločbo (tretji odstavek 165. člena ZPP).

31. Vrhovno sodišče je odločalo v senatu, ki je naveden v uvodu obrazložitve. Odločitev je sprejelo soglasno (sedmi odstavek 324. člena ZPP).

---

¹ A. Galič v: L. Ude, A. Galič (ur.) in ostali, Pravdni postopek, zakon s komentarjem, 2. knjiga, Uradni list RS in GV založba, Ljubljana, 2006, str. 226.

² Očitno pa je, da problem korenini v tožbenih zahtevkih, v skladu s katerimi naj se ugotovi obstoj pravno relevantnih dejstev (ne pa izrecno pravnega razmerja), ki so del istega življenjskega primera. Procesna razrešitev problema bo zato morala poprej razčistiti, kakšno pravno razmerje, če sploh, je zajeto z zahtevano ugotovitvijo v eni in zlasti v drugi pravdi, v kateri je tožbeni predlog (najmanj) dvoumen.

³ Prim. Zobec, J. v: Pravdni postopek, zakon s komentarjem, Ljubljana 2009, 3. knjiga, str. 415.

⁴ Grubiša, M., Činjenično stanje u krivičnom postopku, Zagreb 1980, str. 114 in nasl.

Datum zadnje spremembe: 29.11.2024